

УДК 004.9:[37.091.33:5/6]

МІКРОКВАЛІФІКАЦІЇ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТРАЄКТОРІЇ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

Пятайкіна М.І., Стрількова Т.О.

e-mail: mariia.piataikina@nure.ua, tetiana.strilkova@nure.ua

Харківський національний університет радіоелектроніки, МЕЕП
м. Харків, Україна

The paper examines the role of microqualifications as a tool for shaping the individual educational trajectory of higher education applicants. The impact of the digital transformation of education on the development of flexible forms of learning and personalization of the educational process is analyzed. The possibilities of using digital educational platforms for implementing microqualifications programs are considered.

Стрімкий розвиток інформаційних технологій та їх інтеграція у всі сфери суспільства призводить до необхідності модернізації освітнього процесу. Використання цифрових технологій в навчальному процесі забезпечує гнучкість навчання та розширює можливості для організації індивідуальної освітньої траєкторії здобувачів вищої освіти [1]. У сучасних умовах цифрова трансформація вищої освіти є важливим чинником модернізації освітніх програм, розвитку цифрових компетентностей здобувачів вищої освіти та підготовки конкурентоспроможних фахівців. Індивідуальна освітня траєкторія забезпечує можливість формування персоналізованого освітнього маршруту шляхом вибору навчальних дисциплін, форм та темп навчання. Освітні траєкторії сприяють більш ефективній підготовці фахівців, здатних адаптуватися до змінних умов професійної діяльності. Одним із сучасних інструментів організації гнучкого навчання є так звані мікрокваліфікації. Мікрокваліфікації – форма підтвердження результатів навчання, що засвідчують здобуття окремих професійних компетентностей у межах короткострокових освітніх програм чи навчальних модулів. Вони можуть надаватися закладами освіти або освітніми платформами (Prometheus, EdEra, Дія.Освіта, Coursera, Udemu та ін.) та підтверджуються відповідними цифровими бейджами або сертифікатами, які є сучасними інструментами верифікації здобутих знань і навичок [2]. На відміну від традиційних освітніх програм, що передбачають тривалий період навчання та отримання повної освітньої кваліфікації, мікрокваліфікації характеризуються короткостроковістю навчання, модульною структурою та практичною спрямованістю. Одну з методик впровадження системи мікрокваліфікацій (мікронавчання) було представлено авторами в роботі [4]. Процес починається з початкового оцінювання загального рівня знань певної теми курсу за допомогою онлайн вікторини. Якщо студент отримав оцінку, нижчу за мінімальний поріг, то йому будуть запропоновані відповідні модулі мікронавчання. Формат модулів може бути різний – відео, презентації, готові проє-

кти та т.п. Якщо оцінка студента перевищує максимальний поріг, то студенту не потрібні коригувальні дії. Якщо оцінка знаходиться між мінімальним та максимальним порогом, тоді будуть надані рекомендації щодо того, як покращити знання. Після опанування теми за допомогою мікромодулів студент повторно проходить тестування поки мета не буде досягнута. Рекомендації щодо подальшого опанування теми можуть бути надані за допомогою ментальних карт, які є корисним інструментом при засвоєнні достатньо великого обсягу знань особливо в технічних галузях [4]. Більшість студентів, які були зараховані на курс з використанням системи мікронавчання [3] були задоволені навчальним досвідом. Мікрокваліфікації відіграють важливу роль в формуванні індивідуальної освітньої траєкторії здобувачів вищої освіти, оскільки сприяють персоналізації навчального процесу. Вони надають можливість студентам обрати окремі освітні модулі та сформувати індивідуальний набір компетентностей відповідно до власних освітніх та професійних інтересів і кар'єрних цілей. Використання мікрокваліфікацій в освітній траєкторії здобувачів вищої освіти дозволить швидко оновлювати знання відповідно до сучасних вимог ринку праці, забезпечує більшу гнучкість навчання та можливість формування індивідуальної освітньої траєкторії.

Застосування мікрокваліфікацій сприяє адаптації освітніх програм до сучасних вимог ринку праці, оскільки забезпечує можливість оперативного оновлення змісту навчання та впровадження нових освітніх компонентів, спрямованих на формування сучасних професійних компетентностей. Водночас існують певні проблеми, пов'язані з питанням офіційного визнання мікрокваліфікацій, їх стандартизацією та інтеграцією у систему освіти. Мікрокваліфікації можуть стати важливим елементом модернізації системи вищої освіти, яке буде поєднувати формальну та неформальну освіту, а також забезпечувати ефективне оновлення професійних компетентностей фахівців.

Список використаних джерел

1. Певцова М.О., Дмитрук С.С., Пятайкина М.І., Стрілкова Т.О. Використання інформаційних технологій навчання для формування освітніх траєкторій // Інформаційно-комунікаційні технології та кібербезпека : матеріали 11-ї Міжнар. наук.-техн. конф., 4–5 грудня 2025р. Харків, 2025.
2. Kamrul Ahsan, Suraiyah Akbar, Booi Kam, Muhammad Dan-Asabe Abdulrahman Implementation of micro-credentials in higher education: A systematic literature review // Education and Information Technologies. 2023. Vol. 28. PP.13505-13540.
3. Gherman O., Turcu C. E. and Turcu C. O. An approach to adaptive microlearning in higher education // Proceedings 15th International Technology, Education and Development Conference, 8-9 March 2021. PP. 1-8.
4. Захаров В. Ю. Ментальні карти як засіб структурування та візуалізації навчального матеріалу "цікавий світ наноелектроніки" / В. Ю. Захаров, Т. О. Стрілкова // Радіоелектроніка та молодь у ХХІ столітті : матеріали 29-го Міжнар. молодіж. форуму, 16–19 квітня 2025 р. Харків. 2025. Т. 1. С. 122–124.